

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA:

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

Últimos extractos 10 céntims.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesseta.
Cada y Puerto-Bleu, 1.—Estranger, 2'50.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

Lo fill

L' Avi

Lo nét

GUILLEM.—Emperador d' Alemania, difunt.

FREDERICH.—Emperador d' Alemania, regnant.

GUILLEM, Krönprinz actual y futur Emperador.

PARE, FILL Y NET.

Ia mort no fa distinció de poderosos, ni de humils: tothom més d' hora ó més tard acaba per pagarli tribut. Guillém de Alemania, ab tot y ser un dels soberans més poderosos de la terra, no ha pogut eludir aquesta llei fatal, y desde avuy tota la seva grandesa quedará sólidament tan-cada dintre de les estretas parets de una sepultura.

Diguém alguna cosa de la vida de

Lo EMPERADOR DIFUNT.

Va neixé l' dia 22 de mars de 1797 y morí l' 9 de mars de 1888: contava, per consegüent, à la ratlla de 91 anys. No pujà al trono de Prussia fins al any 1861, per haver mort sense deixar successió lo seu germà gran. Ans de ocupar lo soli, havia fet la guerra contra 'ls francesos en 1813, y havia pres sempre una part activa en la política, combatent las idees, las tendencias y 'ls partits liberals. Era un home educat militarment, y possehit de la

idea de que la autoritat dels reys dimana de Déu. Aquesta idea no va abandonarlo mentres va viure. Fanàtic per temperament y aficionat à la guerra, comensà sas empreses bèl·ciques contra Dinamarca, confirmant una vègada més aquell proverbio que diu que 'l peix grós, se menja al xich. Una extensa província dinamarquesa, passà à engrandir la nació prussiana «que Dios premia à los malos, cuando son más que los buenos».

Alguns anys després se li havia ab l' Austria, y també la victòria se li mostrava propícia. La batalla de Sadowa, ab que terminà aquella guerra desastrosa pels austriacs, li valgué una gran preponderància sobre tota

la Alemanya fins á las horas dividida en diversos estats enemichs y rivals.

La idea de unificar aquella nació, reunintla baix lo poder omnipotent del rey de Prussia, s'entreveya ja desde aquell instant, y l' realisarla havia de ser obra del temps y de la fortuna.

Las ambicions y las torpesas del emperador Napoleón III li proporcionaren l' ocasió desitjada. Fins llavors havia vingut preparantse á la quieta, reunint y acumulant elements poderosissims, per vencer al seu enemic y realisar los seus somnis de grandesa. Per tercera vegada posa sa fortuna á prova y per tercera vegada alcancá la desitjada victoria. Fruyt de la guerra del any 70, sigué l' anexió de l' Alsacia y la Lorena y la formació del imperi alemany.

Després de aquesta guerra funesta, Alemanya no ha disparat un tiro; pero ha hagut de viure continuament sobre las armes. Queda un sens fi de conflictes pendents; y la pau armada, tan ó més desastrosa que la mateixa guerra, s' imposa com una necessitat ineludible. L' emperador Guillém ha pogut crear la grandesa del seu país; pero no ha pogut donarli ni la ditxa, ni la tranquilitat.

La grandesa, filla de la imposició, de la violència, de la farsa bruta no pot omplir las aspiracions de un poble modern.

Ademés lo traball inmens del emperador difunt, resulta contraproduent. Menys s' ha cohixit temerariament en lo seu país l' esclet de las ideas liberals y democràtiques, que son en l' últim terme los únichs puntals de la pau y de la prosperitat de un poble, las victorias de la Prussia, han creat fora de Alemanya organismes poderosos encarnats precisament en aquéixas ideas, allá tan combatudas.

La victoria de Prussia sobre l' Austria, refugió en favor de la unitat de Italia, un dels triunfos liberals més inmensos del sigle XIX; y la victoria de Sedán ha originat l' establiment y la consolidació de la República francesa, exemple viu ofert a tots los pobles d' Europa de com las nacions poden prescindir de la institució monàrquica y governarse á sí mateixas.

De manera que si l' Déu que invocava l' emperador Guillém en sos triunfos; si l' Déu de Bismarck que 'ls preparava en la diplomacia y de Moltke que 'ls realisava en lo camp de batalla, es un Déu reaccionari, b' podém dir que a aquest Déu li han sortit tots los trets per la culata.

Rahò tenia, fins á cert punt, l' emperador Guillém al exclamar, poch ans de morir: «Pobra Alemanya! Pobra si, la nació convertida en un inmens quartel, assediada de perills de tota mena, próxima tal vegada á disgrigirse á la primera ocasió, y entregada al poder de un soberà, condemnat á una mort pròxima, per passar després á mans de un jove inexpert y arriuixat, que tal vegada no reparará en exposarla á desapareixer.

L' EMPERADOR ACTUAL.

Federich Guillém, nascut lo 18 de octubre de 1831 y casat ab una filla de la reyna Victoria, qu' exerceix en ell una gran influència, es, segons totes las notícies, un home simpàtich, ilustrat, amant dels progressos moderns, y que tal vegada seria capás de cambiar de arrel lo modo de ser del seu país, si la cruel malaltia de qu' està afectat no posés en gran perill la seva existència.

Es també un soldat, que posa á prova l' seu valor y la seva pericia en la guerra del any 1864 contra Dinamarca, en la de 1866 contra l' Austria y en la de 1870 contra la Fransa; pero se li atribueixen sentiments compassius y una gran aversió á la carniceria y desastres inherents á tota guerra,

Ell es qui va reptar un dia al general Moltke, dient-li: «Lo que féu, general, no es la guerra á la Fransa, sino la guerra á la civilisació.»—Ell es, en fi, qui, al tractarse de fer la pau ab Fransa, s' oposava ab energia á l' anexió de la Alsacia y la Lorena, considerant que l' ferho equivalia á sostener un foco perenne d' odis y discordias.

Portat de sas ideas generosas, se creu que no lliga poch ni molt ab Bismarck, que ha vingut sent l' amo verdader del imperi.

Malalt en un port de Italia, poch després de sufrir una operació sumament perillosa y de retxassar ab energia las imposicions del Canciller, empenyat en ferli abdicar la corona á favor del seu fill, vingué á sorprendre la noticia de la mort del emperador; y sense medir lo perill que corria sa existència s' ha trasladat á Berlin.

Son primer acte—desacostumat á Alemanya—deixant á tots los subdits del imperi l' dret d' expressar lliurement lo dol, tal com los hi dicti l' cor, li ha conquistat las simpatias de totes las personas ilustradas; y son primer rescripte, declarant que s' limitaria á conservar la pau, ha acabat de ferlo simpàtich.

Algú ha dit que havia manifestat algun cop desitj de reinar, encare que no fos més que tres mesos, per realisar un acte que deixaria assombrat al mòn enter.

Si realment ne porta alguna de cap es cosa que s' ha de veure, cas de que persisteixi la millora que desde la mort del seu pare, sembla haverse iniciat en lo seu estat de salut.

En tot cas no estriba en ell, home ilustrat y generós, lo perill que corra en l' actualitat l' imperi alemany; aquest perill està relacionat ab lo caràcter y las tendències de

LO FUTUR EMPERADOR.

Se diu Guillém com lo seu avi, y está unit á Bismarck com la carn á l' ungla. Ell pot dirse que l' ha educat, inoculantli aquell *furo germanicus* de que 'ns parla en un dels seus últims discursos.

Es jove, impetuós, fanàtic, amant de la guerra y enemic de las tendències liberals.

Sos esforços encaminats a lograr la abdicació del seu pare son molt poch correctes. Ell no anà á San Maló abont aquell se trovaba, com va un fill á visitar al seu pare malalt; va anarhi com lo nebó codiciós que ansia la mort del seu oncle, ab l' afany d' heredarlo de pressa.

Creya tornar-se 'n á Berlin ab l' acta de abdicació firmada en deguda forma, per entrar en funcions desde l' dia mateix de la mort del seu avi; pero per ara no li queda més remey qu' esperar, y es difícil assegurar si lindrà prou paciencia per esperar sentat.

Alguns dels Estats alemanys del Sud que confiaven ab l' aplòm y l' prestigi del difunt emperador, per mantenir-se adherits al imperi, ja parlant de modificar la Constitució, en lo sentit de limitar las facultats del soberà per declarar la guerra, en l' especulativa de que l' imperi puga caure en las mans de aquest jove.

Ab la por que 'ls inspiran certas avençuras, no pensan més qu' en aixalarlo. Vels' hi aquí l' principi de un gran conflicte, qu' ell sol basta per tirar á terra, l' obra del imperi basada en la sanch y en los sacrificis de tota una generació.

Y aquí tenen plantejats los punts principals del pavordós problema que ha sobreviscut al emperador Guillém.

P. K.

A UN ARCALDE.

SONET.

Arcalde de carriò, pehuch inflat,
celebritat de guix, edil de pés,
fanal que tot lo dia n' esta encés
estant en las nits foscas apagat;
granot en lo clatell de la ciutat,
pavo-real de vano japonés,
estirat personatge d' *entremés*
que ab or de llumanera vas daurat:
pensa que falta un mes ó cosa aixís,
que s' ha d' obrir la grran Exposició,
que alló es un ois que no hi està ningú;
mira que hi falta allá lo més precís,
mira que a n' aquest pas, estich segú
que a exposarnos aném, pro de debò.

E. V.

os ultims telegramas de Berlin anuncian que Bismarck dimetirà, aixís que s' hajen celebrat los funerals del emperador Guillém.

Bismarck no està conforme ab la política expansiva y liberal del nou emperador.

Com que segons sembla, l' emperador Federich no vol tenir disputas ab lo veynat, obrarà molt santament desprènse de tots los gossos de pressa, que han sigut causa de tants y tants disgustos.

D. Jaume ha publicat una pastoral encaminada principalment a combatre l' hipnotisme.

L' hipnotisme, segons D. Jaume, es una ciència demòniaca. Lo Banyeta que sempre se'n pensa alguna per perdre a la humanitat, ha sortit ara ab aquesta invenció, destinada a anular lo *libre-albedrio*, ó sigui una de las facultats més preciosas qu' hem rebut del nostre creador.

Pecan, donchs, mortalment los que fan experiments hipnòtichs, los que s' adormen y 'ls que acuden a contemplarlos.

Lo Doctor Dass....

Home, apropósito, del doctor Dass.

Fassi memòria, D. Jaume. No recorda que l' doctor Dass, farà cosa de un mes va donar una sessió de hipnotisme en una de las càmeras de Palacio, ab assistència de la reyna regent y altra persona de la real família?

De manera que vosté, D. Jaume, indirectament ha dit.... Jesús María, Josep!

Ja cal que rectifiqui desseguida, no fos cas que l' fiscal de imprenta li busqué las pessigollas.

¿Sab que seria bonich veure denunciat *El Boletín oficial eclesiástico* per atacs á una persona real.

Se fan grans elogis del panorama de Plewna instalat en un edifici construït expressament en la confluència de la Rambla de Catalunya ab la Gran-via.

Personas que han tingut ocasió de veurel asseguran qu' es de un efecte pasmós, y no dubtan que serà un dels principals atractius de la pròxima temporada de l' Exposició universal.

Segons notícies l' indicat panorama se inaugurarà demà diumenxe.

D. Anton ha fet la contra als projectes de 'n Cassola. Una de las coses que més inquieta al Monstruo es que 'ls quartels puguen omplir-se de batxillers y estudiants.

Segons ell, la majoria dels joves ilustrats son adeptes

á las ideas radicals y al portarlos al exèrcit pot originar-se un nou perill per las institucions.

La confessió del monstruo val un' India.

Teoria conservadora de sempre: «Lo régimen de la nació correspon de dret á las classes ilustradas.»

Conseqüència lògica: «Es aixís que avuy dia las classes ilustradas professan ideas radicals, ergo...»

Vaja, retiris D. Anton, que l' mòn dona voltas, y 'ls guetos incorrejtables tenen uns rodaments de cap, que a la millor perden l' oremus.

Si haguessen de preponderar las teories de 'n Cánovas respecte al reclutament del exèrcit; si haguessen de tenir en compte que deu excluirse del servei militar, al jovent de ideas avansades, podriam fer una cosa:

Dividir als espanyols en legals é illegals, destinant los primers a soldats y 'ls últims a paisans.

De aquesta manera l' exercit espanyol quedaria reduït a mitja dotzena de soldats... y encara costaría de tróbarlos.

Las viudas y orfes dels presoners bárbarament fusillats á Olot per las bandas carlistas, al últim hauran deixat de patir.

Fa 14 anys que 'ls seus marits y pares respectius van ser sacrificials á la barbarie, instruïntse expedient sobre la marxa, al objecte de socorre'ls en sa gran desgracia.

La instrucció del expedient ha durat 14 anys.

Lo temps necessari perque 'ls interessats s' hajan mort de fam ó de desesperació.

Antes de la senmana Santa en Puigcerdà pensa presentar los pressupostos.

De manera que si 'ls presenta antes de la Senmana Santa, deurà presentarlos la senmana de Passió.

Aixís los contribuents podràn dir:

—Paciencia, mès va patir Déu per nosaltres.

En Muro ha interpelat al govern sobre l' viatje del Duch de Montpensier, y quan tothom se figurava qu' en Romero Robledo pendria cartas en l' assumptu, resulta que l' pollastre de Antequera caygué malalt.

La malaltia de moda, la *Montpensieritis* aguda, es com la mona. Primer va passarla en Sagasta; després l' ha passada en Romero Robledo...

Y ara, senyors, ¿a qui li toca?

L' emperador Federich, desde que ha pujat al trono que s' troba més aliviat.

En canvi en Bismarck ha comensat a sentirse malalt, a partir de la mateixa feixa.

D. Práxedes fregantse las mans:

—Lo mateix me passa á mí quan arriba en Montpensier á Espanya, de manera que ben mirat hasta en Bismarck m' imita.

De fixo que ab tot aixó l' monstruós D. Antón se morrà de zelos.

L' estreno de la nova comèdia *Lo plet de 'n Baldomero*, original del Sr. Roca y Roca, que havia d' efectuarse lo dia 13 del actual en lo Teatre Romea, s' ha aplastat pel proxim dimarts, dia 20 del actual.

Lo qual tinch lo gust de participar's ho, pel seu coneixement, satisfacció y demés efectes consegüents.

Diguin lo qu' vulguin, se cumplira la paraula empenyada solemnemente per D. Francisco de Paula: lo dia 8 de abril s' inaugurarà l' Exposició Universal.

Si 'ls edificis no estan acabats y no hi ha encare cap instalació montada. D. Francisco de Paula sempre exposarà una cosa: la impotència, l' desordre y el desplafar de la corporació municipal.

La senmana passada donavam compte de la catàstrofe de Figueras, referintnos á las primeras notícies que ván arribar á Barcelona. Avuy nos toca afirmar que ab tot y ser molt sensibles las desgracies ocorregudes, no son tantas com se creya en un principi.

Los morts sigen 11, quatre de Figueras y 7 de Vilabertrán y 'ls ferits 8, quatre de Figueras, dos de Vilabertrán y altres dos de Cabanillas.

En tota la comarca s' han fet actes de verdader desprendiment, lo qual parla molt en favor de la filantropia dels ampurdanesos.

CARTAS DE FORA.—Los joves de Rosas tenen intenció de representar lo drama sacro *Passió y Mort de N. S. Jesucrist*, y dos capellans de aquella població, al sentirne l' flaix, han començat a excomunicar desde l' púlpit y pels carrers á tots los feligresos y als

que no ho son. Mentre tan quatre ó cinch beatas de aquellas que no's mouen may del confessori, van a la casas de las senzillas nenes que s' havian ofert a desempenyar los papers de Magdalena y de Samaritana, amonestantlas perque no traballin y sobre tot que no vulguin caure en pecat mortal. A pesar de tot això *La Passió* serà representada; y ja veurán com los esforços de capellans y beatas haurán servit de anuncis.

No es la primera vegada que 'ns ocupém de mos-sen Candalich, vicari de L'oret de Mar. Pero la sèva última espotxada es de aquellas que fan riure de debò.

Van presentarli l' altre dia una criatura á batejar que feya vuyt días havia nascut. L' acte del bateig s' havia aplassat á causa de trobar-se ausent de Lloret, la persona destinada a ser padri. Al anarse á efectuar la ceremonia, Mossen Candalich demaná unes estisoras á la llevadora, y com que aquesta no'n duya, envia á l' escola á buscarne unes á la sagristia. Tots los presents se preguntavan: —Qué dimontri voldrà ferne de las estisoras?

Prompte s' va veure: Mossén Candalich va fer treure la cofia de la criatura, y ant's de tirar-li la cullerada d' agua, y en m-nos temps que canta un gall, va deixarla rapada com un quinto.

Segons diulen, no es aquesta la primera vegada que ha tingut intencions de convertir la iglesia en un barberia. Un' altra vega a á no haver sigut una persona molt enèrgica que no li va permetre, a horas d' ara no hi hauria barber á Lloret que li passés la ma per la cara. Com es natural á un' vicari tan aficionat á l' art de la barberia, haurian de ferli pagar matrícula.

A UN XINO

D' AQUESTOS QUE HAN VINGUT Á exposar-se á l' EXPOSICIÓ.

Mira, Fung-Li, jo no soch
d' aquells ba-ochs que, quan passas,
contemplan las mangassas
y 'l tèu cutis semi-groch.

No faré tal d-satino
perque badar no m' agrada,
ni es la primera vega ia
que jo hi vist un home xino.

Pero 'm dol, en bona fé,
veure que t' han fet veni,
donante á ent-n're que aquí
s' estava fent qui sab qué.

Pobre xino! Barcelona
no es res del que t' han contat;
ja ho comprendras ben aviat
si t' passas una e-tona.

Comeusa a saber des de ara
que aquí s'v'u fent impossibles,
perque tots los comestibles
costan un ull de la cara.

A això s' hi té d' anyadí
que, ab tot y que ho fan pagá,
lo pa ab prou evnas es pa
y 'l vi no te res de yi.

T' haurán dit s-gurament
que aquí la l'impiesa assombra
y que s' neteja y s' escombra
dia y nit continuament.

Pues, fillet, jo t' seré franch;
surt a mirar-ho si vols;
si fa sol, no m' veus pols;
si plou, per 'ot trobas fanch.

Hi ha un surtit de clavegueras
que tapan los espírits;
allí s' hi crían mosquits.
dragons, ratas... hasta fieras!

L' Ensanxe es un camp perdut:
de dia un home s' hi pert,
pero de nit... n' estich cert,
si t' hi ficas iururut!

Ja pots probarho no falla:
ó t' robarán quia y tot,
ó caurás en un tímbot
de la riera de n' Mallia.

Sempre tropessas ab gent
que van a cassa de primos:
de tarugos y de timos
n' hi ha trenta cada moment.

Per certs carrers tot lo dia
vius en perill horrons;
ó t' mossegas un gos rabiós
ó t' aplasta algun tranyia.

Las bonas costums s' olvidan
y s' torna al mal temps d' entonces;
per tot arréu veus... dallonsas
que t' fan senyas y hasta t' eridan.

Reyna la ll-y del embut;
llénya al xich incens al gran;
ja hi ha crits; pero entretant
qui jemega ja ha rebut.

No s' té consideració
ni s' gasta cap ceremonia;
en fi, que això es Babilonia...
ó Ninive... ó qué sé jo.

Mira püs senzill Fung-Li,
si no es la pura vritat
que has comés un disbarat
deixante traxina á aqui.

Medita tots aquests fets,
y veurás ab lo tèu tino
que alguns saniguent qu'ets xino,
t' han enganyat com qui ets.

C. GUMA.

ECONOMÍAS.

í senyor, sí; l' hisenda espanyola no té altra salvació que las economías. Disminuïnt los gastos, podrian rebaixar-se las contribucions y l' país respirará una mica.

—Ca, home, ca! Si justament ara crech que volen posar una contribució nova sobre l' respirar. Los que tenen la boca molt amplia, pagarán cinch duros l' any; los que la tenen petita, dos, y 'ls que pateixen d' aufech, gratis, perque aquestu no respiran.

—Vaja, donchs tothom voldrà patir d' aufech... i Y qui ho ha inventat això?

—No ho sé; crech qu' es un que la sab molt llarga. Lo que puch assegurarli es que l' ministre d' Hissenda no es de la opinió de vostè, respecte á això de las economías. Segons ell, encara paguem poch...

—Poch? Ja 's coneix que l' tal ministre no déu tenir botiga, ni déu llaurar camps.

—Vaya! Té botiga de sangrador...

—Ell?

—Sí, sangrador de contribuyents. Y ademès cultiva una vinya: la vinya del pressupuesto.

—Qu' está de broma vostè!

—Y ta! Podém ben estarne... i cómo las cosas van tan bé! Figuris que l' senyor ministre vol apujar los drets del petroli.

—Si? Me 'n alegro de saberho: desde avuy no cremaré més llum: á entrada de fosch, al lit. ¡Oy! Hasta 'm vendré 'ls quinqués. Que vajan á explotar al moro Mussa! Això ray!

—Això ray diu? Donchs vaja escoltant. A més d' aumentar-se 'ls drets del petroli, s' aumentarà també 'l valor de las cédules.

—Molt?

—Lo doble: ¿de quinas las pren vostè?

—De cap; no 'n prench. ¡Oh! Y ara menos...

—Li farán pendre per forsa. N' ha de comprar una per vostè, una per la sèva dona, una per cada fill, una per la criada, una pél gos, una pél gat... ¿Que té algun auzell vostè?

—Si señor: un mussol que s' assembla d' allò més a n' en Martinez Campos.

—Pues també haurá de pendre cédula pél mussol.

—No s' escarrassi; no 'n pendré ni pél mussol ni per mí, ni per cap més bestia de casa.

—Si? ja ho diu vostè: fins ara era una mica fàcil l' eludir lo pago d' aquesta contribució; pero d' aquí endavant será impossible: lo ministre ha pres ja totas las sèvas precaucions. La cédula personal será indispensable per tots los actes de la vida.

—Y la dels gossos?

—Igualment: un gos sense cédula no podrá lladrar ni mossegar á ningú.

—Bé, bé; lo qu' es d' això me 'n rich. ¡Cédula! ¿per qué la necessito? Jo no cobro del estat, jo no tinc plets, jo no heredo mai res, jo...

—¡Uy, uy! ¡cómo s' entussiasma tot sol! ¿qué s' ha pensat dir alguna cosa ab tot això? Pues no ha dit res. Ja li he participat antes que la cédula serà indispensable per tot...

—Per tot? ¿hasta per estornudar?

—Jo ho crech! Cédula de séptima classe: deu pesetas.

—¿Que ho diu de serio?

—¡Y tal, home, y tal! Sense cédula no s' podrà ni sortir de casa. Qualsevol municipal tindrà l' dret de detenirlo y demanarli. ¿Qué no 'n porta? Pues amarrat com un Cristo y cap á casa la ciutat. Això la primera vegada: al segon cop que l' atrapin sense cédula, fusellat, y al tercer, desterrat per tota la vida.

—¡Samboba! ¡Y d' això 'n diuhen un govern liberal!

—Vaya! 'N diuhen liberal, perque obra ab completa llibertat y 'ns fa ballar del modo que li dona la gana.

—¡Si qu' estém ben guarnits! ¡Y donchs! ¡y las economías que 'ns havian promés?

—En p' imer lloch que l' prometre no fa pobre, y en segon lloch que las economías ja vindrán.

—Deurán venir á peu, perque tardan molt.

—Segurament; pero de tots modos ja s' ha parlat algo en aquest sentit.

—¡Ah! ¡si! ¡Gràcies á Déu!

—Si señor: en una de las últimas sessions del Senat, s' ha presentat un projecte per... per...

—¿Per qué?... Acabi. que 'm fa estar ab ansia.

—Per crear dos ministeris més...

—¡Socorro...! ¡assistencia!

FANTASTICH.

Alicant s' ha descubert una conspiració.

Pero no s' alarmen, la conspiració de Alicant no té importància.

—Comprenden?

Això vol dir que no s' han trobat armas, ni bombas, ni dinamita, ni res de lo que acostuma á ser l' acompañament de totes las conspiracions.

—Saben que s' ha descubert buscant per tots los recons?

Una cosa més terrible...
¡Un dipòsit de turrons!

¡Y despòs dirán que tots los idiomas de la terra no derivan del català!

Aquí tenen lo Japonés. Ja veuen si hi ha distància de Catalunya al Japón. Donchs á pesar de la distància, resulta que una pila de paraules japoneses son perfectament catalanas.

En corroboració de lo qual bastarà que 's fixin ab lo nom dels individuos de la comissió del Japón en la Exposició de Barcelona.

—L' un se diu *Osuka* (Ho suca) y l' altre *Alshibusko*.

Entre marit y muller:

—Mira Tuyas, que diu aquest telegrama: «L' emperador Guillém a la sèva viuda li ha deixat 50 milions de marchs.»

—¿Ab estampa ó sense estampa?

La comissió del Ajuntament que ha passat á Madrid per instar la resolució de varios assumptos, ha comentat a trallatar ab gran activitat.

Dilluns, com á principi de la sèva feina va donar un gran àpat als periodistes madrilenys y á alguns catalans allà residents.

Prompte sabrem lo que 'ns costa: de moment es precisa deixar ben sentat lo bon nom de las *barris catalanas*.

Lo nou emperador de Alemania anuncia la realisació de un fet que ha de assombrar á la Europa, y al mòn enter.

Si jo 'm trovava dintre de la sèva pell, prompte ho tindria arreglat. Veus' aquí l' meu programa:

1.º Proclamació de las llibertats constitucionals: de manera que Alemania entrés en lo concert dels pobles lliures.

2.º Restitució de la Alsacia-Lorena á la Fransa, ó si qui al seu legitim dueny.

**

Ara vostés dirán:

—¿Y en Bismarck?... ¿Que 'n faria de 'n Bismarck?

A 'n en Bismarck li donaria las dimissorias, nombrant per substituirlo al Doctor Mackenzie.

De aquesta manera tots los alemanys y fins los extrangers que 's fessin mal b è 'l gorgamelló aclamantme plens d' entussiasme, podrían acudir al nou canceller qu' es una verdadera especialitat per aquesta classe de maliatias.

Los teatros de Alemania han tancat las portes per espay de 21 días en senyal de dol.

Jo trobo que això està molt fet, perque 'ls pobres artistas de la gloria y del prestigi del imperi no poden tirarne un tros á l' olla.

Lo qu' en aquests cassos haurien de fer los pobles sincerament monàrquichs, seria posar en escena las obras més dolentes del repertori.

Res mortifica tan al espectador, com una producció bunyol.

—Y qué diré del apotecari Fabié que quan traçava de honrar ab un discurs, la memoria del emperador Guillém, va trobarse cortat, y per sortir de compromis manifestà que l' emoció no 'l deixava continuar?

—Qué 'n hem de dir!

Que 'ls monàrquichs més sensibles, quan volen plorar la mort de un rey, pelan sevas.

Pero quan aquests monàrquichs son apotecaris, com lo Sr. Fabié, en lloch de pelar sevas, oloran amoniach.

Per sufragar los gastos de la Exposició tindrem rifa.

—No 's deya que s' instalarien ruletas?

Donchs aquí 'n tenen una de gran, que valdrà per totes.

Per montar l' *aquarium*, del Parch, l' Ajuntament destina 5,000 pesetas á la compra de peixos.

Ab franquesa, aquest gasto es completament innecessari.

—Qué més *aquarium* que 'l Saló de Cent!

—Y qué més peixos grossos que 'ls actuals regidors!...

Un mestre d' estudi de Málaga ha inventat un fusell que dispara 50 tiros per minut.

Reflexió de un mestre català, atrassat de pagas:

—Més útil seria inventarne un altre que disparés 50 llonguets!

PARTES TELEGRÁFICHES.

Berlin, 16.

Desde la mort de 'n Guillém, en Bismarck suspira y súa, y ara diu

y la Companyia 's fum
dels governants de Madrit.

Manila, 15.

Se li acaba á n' en Terreros
lo temps de governá aqui:
d' alegría, quan s' n' vaji,
tothom se 'n vol despedí.

Madrit, 16.

Lo ciclón que s' anunciaava
no ha tocat la població;
pero hem sufert un desastre
deu mil vegadas pitjò.
¡Quins ays! ¡quins crits d' assistència!
¡quins derrumbaments de murs!
¡Per qué? Perque 'l senyor Cánovas
ha fet un altre discurs.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Re-po-sa.
2. ANAGRAMA.—Aturar-Artura.
3. TRENCÀ-CLOSCAS.—Las Carolinas:
4. ROMBO.—

C
G O T
G O R R A
C O R N E L I
T R E N A
A L A
I

5. GEROGLIFICH.—Endavant las hatxas.

Han endavintat totas las solucions los ciutadans Sicutérat, Borrimba y E. Padrell de Reus; 4 Un Dallons-sas y Pau Natas; 3 Xafa-gats, 2 Grata-llops, Devorapaus y J. T. Anguila; y 1 no més Geroni de la Bordeta y R. Castellà.

ENDEVINALLAS

XARADA.

—Tersa-cinch que per la Tot
vindrà á passar uns quants días
aqui ton oncle Cabot?

—Tercera, junt ab las tias;
mes no crech dos-tres aquí,
pues segons diu ell, vindrà
també 'l noi de ca 'n Martí
y tinch dos que no hi cabrá.

Està en dos-tres-quarta-quinta
molt bona; y deurá posar
á la fonda de la Cinta
puig no l' hi fa re 'l gaster.

—Donchs tú ja l' hi pots fer dí
que no se hu-dos-tercera
á tardar molt á vení
puig sinó de cap manera
trobarian lloch aquí.

ANAGRAMA.

Molta tot-volia dar
la Quimeta al seu nebó,
perque li va perdre ur tot
un jorn que aná á passejar.

SUTERO FUROR Y C.

TRENCA-CLOSCAS.

PARENT DEL AMO.

Formar ab aquestas lletras lo títul de un drama català.

GEROGLÍFICH.

QUI

⋮
⋮

⋮
⋮

J. BOLDÚ.

IGUALADINS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans E. Cardona, Un confiter, Sarralench, Un botiguer, P. de Paula, M. C., Andaluz, S. Salo, Pepet Xinela, R. Coy, R. Castellà, F. M. (Esparraguera), Pepet de la Granvia, J. N. Alias, Manellet de Madrit, B. B. R. Lledó, P. Tarota, Bernat Xinxola, Pastoret del Montsant, F. P. C., Marangy, Tribulacions, J. M. Pons, F. P. C. y M., M. Badia, P. Boladeres, F. B. y D., Papitatzas, Àngel de la Guarda, J. Uson, Ramon Aliàs Mas y J. P. S.: *Lo que 'ns envian no fa per casa.*

Ciutadans Linet del Pont, A. Gibert, J. Staramsa, Ramon Patroddo, Paquito, Japet de l' Orga, Saldoni de Vallcarca, Romà Espinat, Rataplam, A. Trinidad, E. Sala, Cataléptich, Geroni de la Bordeta y J. T. Anguila: *Insertarem alguna cosa de lo que 'ns remeten.*

Ciutadà Francisco de P. Juanico: La poesia per ser insertable hauria d' estar escrita ab més facilitat.—Petrus: La d' aquesta setmana es fluxeta, y ademés la idea es molt gastada.—E. Sala: Encare no van prou bé, si bé hi ha alguna millora.—Arnau: Una mica retocat, l' «Emblanquinador» seria un bon article.—T. C. Clos: L' articlet de vosté no te prou gracia.—Dolors Mont: L' inconvenient dels seus versos es que siguin tan incorrectes.—Anònim de Sant Feliu de Llobregat: De las cartas que no portan firma no 'n podém fer cas, y fins no hasta la firma, si no es prou conseguda y no 's presta a respondre de tot.—Joan de Horta: No 'ns serveix.—Emilia: Son inferiors als de la setmana passada: veurém de aprofitarne algun.—Cassimir d' Esparraguera: ¡Quina llàstima que hi haja alguns versos mal acentuats y que no s' adaptan prou a la música! Veurà, repassil y ho trobara.—R. Roura: La poesia està ben versificada; pero l' assumpt no osereix interès.—Agiletas: Son fluxias, y una d' elles recordem com si 'ns l' haguessen enviada.—J. Baucells Prat: May ha sigut la nostra intenció mortificarlo. La setmana passada no volíam dir ni molt menos que vosté fos plagiari. Posar en vers un quènto popular es licít y ho han fet autors y autors de fama.—Cerilla: Ni 's versos ni 'l dibuix serveixen.—P. Talladas: Insertarem molta cosa de lo que 'ns remeten.—Asmaratoff: La xarada no té més inconvenient sinó que 's refereix á una persona real.—Ralip: Las xaradas estan bé; 'ls epigrams no tant.—Hamlet: L' article es poch spontaneo.—S. Ust: Esta molt bé lo que 'ns envia y ho publicarem.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 21 y 23.

LA MORT DEL EMPERADOR.

«Que haya un cadáver más, qué importa al mundo!»